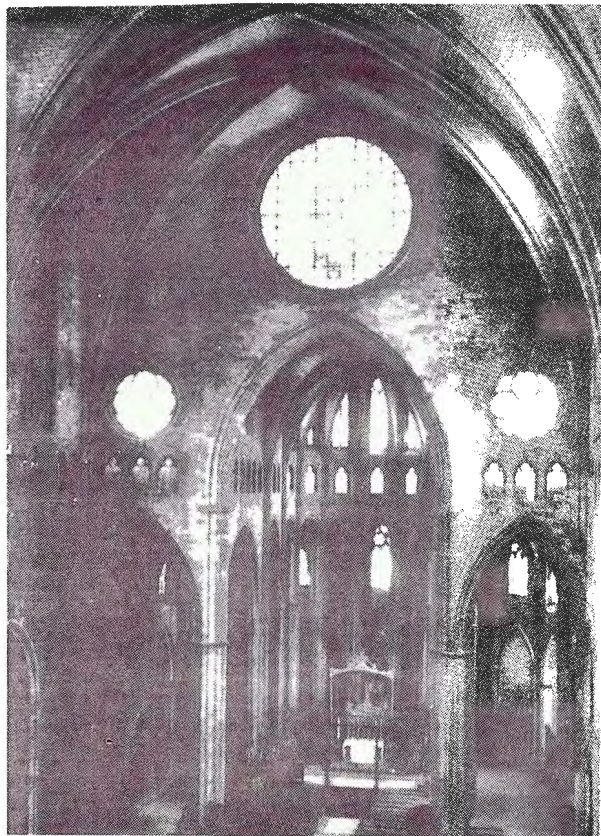

CRÒNICA D'ACTIVITATS

TROBADA DEL IV DIA DEL ROMÀNIC

El diumenge, dia 19 de maig, coincidint barcelonins i sabadellencs, ens reuníem a Girona els Amics de l'Art Romànic, per retre homenatge a la ciutat que, en col·locar-se sota la protecció de l'emperador Carlemany, es convertia en la baula més important de la cadena de comtats catalans que havien de constituir la Marca Hispànica. Del fet, que ocorria l'any 785, ens en separen dotze segles i la seva celebració és motiu prou adient per a realitzar la visita i aprofitar-la recorrent els

La capçalera de tres naus, reduïdes a una, que la converteixen en la més ampla del món.

de la Lluna, hi veiem les representacions dels treballs de l'home durant els dotze mesos de l'any, sèrie fragmentària, havent d'imaginar-la completa, ens determina les proporcions originals del tapís. La zona horitzontal inferior, també fragmentada, narra escenes de la invenció de la Santa Creu.

La mestria del doctor Pere de Palol ens féu entenedora la munió de detalls que, sense les seves explicacions, ens haurien passat per alt.

La visita continuà acompanyats, ara, pel doctor Marquès, canonge de la Seu. Gran coneixedor dels tresors catedralicis, ens en comentà les peces més valuoses, entre les quals hi ha el famós manuscrit "Beatus", i passà seguidament a les peculiaritats de l'edifici.

La catedral de Girona fou començada amb una estructura de tres naus. L'obra pretenia de

punts on es poden admirar les magnificències que tresoreja la ciutat.

Teníem la promesa del doctor Pere de Palol que ens faria una exposició completa del brodat anomenat "Tapís de la Creació". Amb l'esperança, que no va ser defraudada, de gaudir d'una conferència extraordinària, iniciàvem, doncs, el nostre programa.

El brodat que, en el seu estat actual, amida 3'65 per 4'70 metres, és de la fi del segle XI o de començament del XII. Hom li atribueix una alçada original que gairebé dobra la que es conserva. Ocupa el centre del brodat, presidint-ne la composició, el Pantocràtor, i, fent cercle i estrella al seu voltant, la figura, de l'Esperit Sant i la imatge de les coses creades: les tenebres i la llum, els estels, el sol i la lluna, els peixos, les aus i els animals, Adam i Eva. El cercle resta enquadrat per les alegories dels quatre vents. La franja exterior de la composició és formada, a dalt, per la figura alegòrica de l'Any i les dels rius del Paradís, entre les quals s'intercalen les de Samsó i d'Hèrcules i les de les quatre estacions. A les franges laterals, a més de la figuració del carro del Sol i del

Brodat anomenat Tapís de la Creació

substituir l'absis de la Seu romànica, esdevinguda insuficient, per un altre de més espaiós, amb girola i capelles radials. La desproporció entre els dos cosos d'edifici degué fer-se evident ben aviat. Sorgí la idea de construir una nau única i el mestre Pere Sacoma, després d'estudis i de consultes, s'arriscà a bastir el primer tram d'aquella volta impressionant. La sorpresa d'una realització tan extraordinària degué suscitar el temor d'un desastre, i l'obra restà paralyzada. Es decidí una consulta de tècnics. La polèmica entorn de la volta gironina és significativa pel que revela de coneixements tècnics en els mestres que la bastiren i en els que la continuaren i d'idees estètiques en els que la van defensar. Els arquitectes catalans amb la construcció d'aquesta volta, s'avancen a les concepcions renaixentistes i els gironins poden enorgullir-se de posseir la volta gòtica més ampla del món. El matí acabà amb la visita al Museu d'Art, situat a l'antic Palau Episcopal.

Després de l'estona de repòs de què vàrem gaudir durant l'interval gastronòmic fèrem cap a Sant Pere de Galligans. La nostra gentil col·laboradora, professora Francesca Español i Bertran, ens explicà les característiques d'aquest interessantíssim cenobi benedictí. El temple actual pertany a la reconstrucció del 1131. És de tres naus i té un creuer que acaba amb quatre absis. Són molt notables el campanar, vuitavat, format per dos frisos de finestres dobles, ornades amb arcuacions llombardes, i el claustre, que fou bastit a la fi del segle XII i adossat a la part de migdia. És un dels més interessants que ha deixat l'art romànic a Catalunya. Tot just travessar el carrer, que és la via que porta a la vall de Sant Daniel, trobem la capella de Sant Nicolau. És un petit model d'església funerària i en la qual s'han practicat algunes excavacions, segons ens explicà el doctor Pere de Palol.

Tots sabem que el diumenge a la tarda els museus estan tancats, i que nosaltres els vam poder visitar gràcies a l'amabilitat de la senyora Aurora Martín, directora del Museu Arqueològic. Gentileza que agraïm molt atentament.

L'estada a Girona finí amb la visita esdevinguda de ritual: la casa d'Isaac el Cec, situada al carrer dels Rabins, del Call Gironí.

Ha estat una visita exhaustiva, harmonitzada per l'afecció que tots sentim per l'Art Romànic, i que la llargada del dia ha fet, encara, més agradable.

Robert Durbà i Alemany

*Sepulcre del comte
Ramon Berenguer II
"Cap d'Estopes"*